

Sedmični pregled sudske prakse
31. avgust – 4. septembar 2020. godine¹

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 10.	<p><i>Mahi v. Belgium</i>, br. 57462/19 (odluka)</p> <p>7. juli 2020. (pismeni otpravak 3. septembar 2020.)</p> <p>Odjel III</p>	<p>Sloboda izražavanja. Dužnosti i odgovornosti javnih službenika.</p> <p>Slučaj se odnosio na premještaj učitelja islamske vjeroispovijesti u drugu školu, udaljenu otprilike 50 kilometara, zbog primjedbi koje je dao u otvorenom pismu novinarima nakon terorističkih napada u Parizu na novine Charlie Hebdo. Premještaj je predstavljao disciplinsku mjeru koja je izrečena aplikantu.</p> <p>"Dužnosti i odgovornosti" koji se pominju u članu 10. stav 2. poprimile su posebno značenje kada je riječ o pravu na slobodu izražavanja javnih službenika. Navedeno opravdava zašto je državi ostavljano određeno polje slobodne procjene pri utvrđivanju da li je miješanje bilo proporcionalno legitimnom cilju kojem se težilo. Što se tiče učitelja, koji u obrazovnom segmentu, simboliziraju autoritet svojim učenicima, njihove posebne dužnosti i odgovornosti se u određenoj mjeri odnose i na njihove izvanškolske aktivnosti. Obim diskrecijske dužnosti javnog službenika u ovom specifičnom kontekstu (paragrafi 27-37).</p> <p>Nedopustiva aplikacija.</p>
Član 8.	<p><i>Levchuk v. Ukraine</i>, br. 17496/19</p> <p>3. septembar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Nasilje u porodici.</p> <p>Privatni život i dom. Aplikantica, njezin suprug i njihovo troje djece živjeli su u socijalnom stanu. Nakon razvoda i zbog prijetnji, zastrašivanja i fizičkog nasilja od oca koji je nastavio živjeti u stanu, aplikantica je pokrenula postupak prema Zakoniku o stanovanju koji je predviđao mogućnost deložacije stanara socijalnog stana zbog sistemskog kršenja zakona.</p> <p>Iako su domaći sudovi priznali da je njezin suprug "trebao promijeniti svoje ponašanje", nisu utvrdili da je prekršaj bio sistematičan i smatrali su da nema osnova za tako ekstremnu mjeru kao što je deložacija. Aplikantica se žalila da je odbijanje zahtjeva za deložaciju njezinog bivšeg supruga, u kontekstu sukcesivnih slučajeva porodičnog nasilja, izložilo nju i njenu djecu riziku od daljnjeg porodičnog nasilja i uznemiravanja.</p>

¹ Informacije ne obavezuju Sud. Više informacija o predmetima možete naći na slijedećem [linku](#).

		<p>Neophodno je da domaće vlasti uspostave pošteni ravnotežu između suprotstavljenih privatnih interesa u vrlo specifičnom kontekstu nasilja u porodici. Obaveza pravosudnih organa da provedu sveobuhvatnu analizu situacije i rizika od budućeg psihološkog i fizičkog nasilja s kojima se suočavaju aplikantica i njena djeca. Postupci koji su trajali više od dvije godine, tokom kojih su aplikantica i djeca i dalje bila izložena riziku od nasilja (paragrafi 83-90). Vidi također sažetak sudske prakse o nasilju u porodici: paragrafi 77-81 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 11.</p>	<p><i>Yordanovi v. Bulgaria</i>, br. 11157/11</p> <p>3. septembar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Krivično procesuiranje zbog pokušaja uspostave političke stranke "na vjerskoj osnovi".</p> <p>Aplikanti su braća koja pripadaju turskoj muslimanskoj zajednici u Bugarskoj. Održali su sastanak kojem je prisustvovalo stotinjak ljudi na kojem je formirana politička stranka. Na sastanku je usvojen statut stranke i izvršen je izbor članova u relevantna tijela stranke.</p> <p>Nekoliko dana kasnije pokrenut je krivični postupak protiv aplikanata, koji su u konačnici osuđeni zbog pokušaja uspostave političke stranke "na vjerskoj osnovi".</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vidi rekapitulaciju sudske prakse o "ograničenjima" slobode udruživanja koja se stavljaju političkim strankama, vidi paragrafe 62 i 63 i o njihovoj "nužnosti u demokratskom društvu": paragrafi 70-72. - Što se tiče pribjegavanja krivičnom gonjenju radi sprečavanja i kažnjavanja pokušaja uspostave političke stranke vidi naročito paragrafe 74-78 presude. <p>Vidi također prema članu 35. stav 3. b) Konvencije, odbijanje Vladinog prigovora da ne postoje značajnije posljedice u ovom konkretnom slučaju koji se ne odnosi na odbijanje registracije političke stranke: paragrafi 50. i 51.</p> <p>Utvrđena povreda člana 11. Konvencije.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
7. – 11. septembar 2020. godine²

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 14. u vezi sa članom 2. Protokola br. 1</p>	<p><i>G.L. v. Italy</i>, br. 59751/15</p> <p>10. septembar 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Pravo na osnovno obrazovanje. Osobe sa invaliditetom.</p> <p>Aplikantica je dijete rođeno 2004. godine koje pati od neverbalnog autizma. U prve dvije godine osnovne škole nije mogla dobiti specijaliziranu pomoć na koju je imala pravo prema relevantnom zakonodavstvu. Stoga je bila obavezna platiti privatnu specijaliziranu pomoć.</p> <p>Tumačenje člana 14. u svjetlu zahteva utvrđenih između ostalog u <i>Konvenciji o pravima osoba sa invaliditetom</i> (CRPD): paragrafi 62 i 69 presude.</p> <p>Države trebaju da budu posebno pažljive prema svojim izborima u vezi obrazovnih potreba osoba sa invaliditetom (paragrafi 63-64).</p> <p>Značaj osnovne škole (paragraf 71).</p> <p>Utvrđena povreda člana 14. u vezi sa članom 2. Protokola br. 1.</p>
<p>Član 10.</p>	<p><i>N.Š. v. Croatia</i>, br. 36908/13</p> <p>10. septembar 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Dodjela starateljstva. Zaštita ličnih podataka o djetetu. Novi kontekst.</p> <p>Aplikantica je osuđena zbog kršenja povjerljivosti postupka koji je vođen radi odlučivanja o starateljstvu nad njenom unukom. Ova osuđujuća presuda proizašla je iz prijave koju je podnio ujak djeteta, nakon sudjelovanja aplikantice u TV intervjuu, u kojem je razgovarajući o pravilnom funkcionisanju sistema skrbi nad djetetom iznijela informacije o djetetu koje su otkrivene tokom postupka za dodjelu starateljstva zatvorenog za javnost. Aplikantica je pred domaćim sudovima tvrdila da su informacije koje je iznijela već bile u javnom domenu.</p> <p>Novi kontekst u pogledu otkrivanja povjerljivih ličnih podataka o dojenčadi.</p> <p>Vidi primjenjiva načela sudske prakse (paragrafi 104-105) i obavezu domaćih vlasti da uspostave ravnotežu između slobode davanja primjedbi (u vezi s funkcionisanjem sistema za odlučivanje o</p>

² Informacije ne obavezuje Sud. Više informacija o predmetima možete naći na slijedećem [linku](#).

		<p>starateljskim pravima i sudbini djece) na pitanje od javnog interesa i potrebe da se zaštite najbolji interesi djeteta i privatnost (posebno paragrafi 106-109, 112-114).</p> <p>Vidi i referencu na relevantne međunarodne i evropske materijale koji se tiču informacija koje bi mogle otkriti ili indirektno omogućiti otkrivanje identiteta djeteta.</p> <p>Povreda člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 10.</p>	<p><i>OOO Regnum v. Russia</i>, br. 22649/08</p> <p>8. septembar 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Sloboda medija. Prava komercijalne kompanije na ugled. Potencijalna opasnost za zdravlje.</p> <p>Aplikant kompanija, koja je elektronski medij, izvijestila je o informacijama koje su distribuirali lokalna policija i Državna agencija za zaštitu potrošača, u vezi slučaja trovanja živom nakon konzumiranja markiranog bezalkoholnog pića. Pića koja su se plasirala pod dotičnom markom proizvodila su najmanje dva pravna lica, od kojih je jedno pokrenulo postupak za klevetu protiv kompanije aplikanta. Kompaniji aplikantu je naloženo da plati značajnu naknadu.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Razvoj sudske prakse o relevantnim kriterijumima koji će se primjeniti prilikom uspostave ravnoteže između prava slobode medija na izražavanje sa pravom komercijalne kompanije na ugled (a ne ugled pojedinca): paragrafi 66-67. - Opći interes za dobivanje izvještaja koji otkrivaju potencijalne opasnosti po zdravlje: paragrafi 68-69. <p>- Kada se suoče sa zadatkom uravnoteženja reputacijskih interesa komercijalne kompanije sa opštim interesima društva u vezi zaštite javnog zdravlja i informisanja o potencijalnim zdravstvenim opasnostima, kao i odgovarajućim interesima (i dužnostima) medija u izvještavanju o takvim opasnostima, domaći sudovi trebali bi uvjerljivo pokazati postojanje hitne društvene potrebe koja može opravdati miješanje u slobodu medija: paragraf 78.</p> <p>Utvrđena povreda člana 10.</p>
<p>Član 3.</p> <p>Član 8.</p>	<p><i>B.G. and Others v. France</i>, br. 63141/13</p> <p>10. septembar 2020.</p>	<p>Tražioc azila. Smještaj porodica sa malom djecom.</p> <p>Slučaj se odnosio na situaciju u kojoj su se našle strane porodice sa vrlo malom djecom, tražioci azila u Francuskoj.</p> <p>Žalili su se na smještaj u šatorskom kampu postavljenom na parkiralištu u kojem su boravili oko tri mjeseca i na pitanje jesu li dobili materijalnu i novčanu podršku predviđenu domaćim zakonom.</p>

	Odjel V	<p>Ispitivanje mjera koje su preduzele francuske vlasti koje su dovele do brzog poboljšanja njihovih materijalnih uslova života, posebno osiguravajući medicinsku njegu i školovanje djece (paragrafi 85-89).</p> <p>Prag ozbiljnosti neophodan da bi se predmet razmatrao u smislu člana 3. Konvencije.</p> <p>Vidi takođe predmete <i>N.T.P. and Others v. France</i>, br. 68862/13, 24. maj 2018., i <i>N.H. and Others v. France</i>, br. 28820/13, 2. juli 2020.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 3.</p>
--	---------	---

Sedmični pregled sudske prakse
14. – 18. septembar 2020.³

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 2	<p><i>Kotilainen and Others v. Finland</i>, br. 62439/12</p> <p>17. septembar 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Dozvola za nošenje oružja.</p> <p>Aplikanti su rođaci lica koji su ubijeni u školskoj pucnjava (roditelji, supružnici ili djeca). Počinitelj (jedan od učenika) imao je dozvolu za posjedovanje pištolja. Nakon određenih njegovih objava na Internetu, policajac je s njim obavio razgovor u vezi njegove sposobnosti da zadrži oružje, nakon čega je odlučeno da nema razloga za povlačenje dozvole.</p> <p>Ubio je deset ljudi, a zatim izvršio saumoubistvo. Glavna žalba aplikanata odnosila se na činjenicu da je počinitelju napada bilo dozvoljeno posjedovanje vatrenog oružja i naročito da njegovo licencirano oružje nije oduzeto prije napada.</p> <p>- Član 34: Kao bliski članovi porodice preminulih u pucnjava u školi, aplikanti se moraju smatrati indirektnim žrtvama napada: paragrafi 51-52.</p> <p>- Obim pozitivnih obaveza država u kontekstu upotrebe vatrenog oružja koje se smatra jednim od oblika opasne djelatnosti: paragrafi 75-90. Radnje policije kada je saznala za objave počinitelja na Internetu, koje su, iako nisu sadržavale nikakve prijetnje, bile takve prirode da su dovele u sumnju može li počinitelj sigurno ostati u posjedu vatrenog oružja: paragrafi 86 i dalje. Obaveze država kada je u pitanju bilo kakvo loše ponašanje vezano za rukovanje oružjem i dužnost marljive zaštite javne sigurnosti: paragrafi 84-89.</p> <p>- Pristup policije medicinskoj / vojnoj evidenciji počinitelja radi provjere ličnih podataka u vezi njegovog mentalnog zdravlja i načelo povjerljivosti medicinskih podataka zaštićenih članom 8: vidi paragraf 83. Vidi i proceduralni aspekt člana 2: paragrafi 91-97.</p> <p>Utvrđena povreda člana 2. Konvencije.</p>

³ Informacije ne obavezuje Sud. Više informacija o predmetima možete naći na slijedećem [linku](#).

<p>Član 3.</p>	<p><i>Aggerholm v. Denmark</i>, br. 45439/18</p> <p>15. septembar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Smještaj u psihijatrijskoj ustanovi.</p> <p>Aplikant pati od paranoične šizofrenije. Nakon što je osuđen za razne slučajeve nasilja i prijetnje nasiljem, izrečena mu je sankcija obavezan smještaj u psihijatrijskoj bolnici. U bolnici je bio privezan za sigurnosni krevet otprilike dvadeset i tri sata.</p> <p>Uloga domaćih sudova da u dovoljnoj mjeri dokažu da su nastavak i trajanje određene mjere u navedenom vremenskom periodu bili strogo neophodni i da su poštivali ljudsko dostojanstvo aplikanta: paragrafi 87-114. Vidi takođe relevantni međunarodni i evropski materijal: paragrafi 53-62.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije.</p>
<p>Član 6.</p>	<p><i>Čivinskaitė v. Lithuania</i>, br. 21218/12</p> <p>15. septembar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Disciplinski postupak protiv tužioca.</p> <p>Pravo na pravično suđenje (građanskopravni aspekt).</p> <p>Slučaj se odnosio na disciplinski postupak protiv aplikantice, višeg tužioca, zbog neizvršavanja svojih dužnosti u istrazi visokog profila o navodnom seksualnom zlostavljanju djeteta. Disciplinski postupak je doveo do njenog profesionalnog nazadovanja. Ona se posebno žalila da odluke upravnog suda, kojima se odbijaju njene žalbe, nisu bile pravične zbog navodnog miješanja politike i medija u njen slučaj.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Primjenjivost (građanski / krivični aspekt): član 6. primjenjiv je na disciplinski postupak u sklopu njegovog građanskopravnog aspekta: paragraf 95 i 98. - Nezavisnost i nepristrasnost sudova koji su ispitivali slučaj: vidi relevantnu sudsku praksu u takvom kontekstu, uključujući onu koja se crpi iz krivičnih presedana: paragrafi 119-122. Navodni uticaj zbog nalaza parlamentarne istrage, javnih izjava visokih političara, navodne medijske kampanje (paragrafi 124-139). - Pravičnost postupka: upravni sudovi nisu izričito ispitali konkretan navod aplikantice o uplitanju politike i medija koja prejudicira postupak, ali, u konkretnom slučaju, to bi se razumno moglo protumačiti kao implicirano odbijanje: paragrafi 142-143. <p>Nije utvrđena povreda člana 6. Konvencije.</p>

<p>Član 5. Član 10.</p>	<p><i>Ragıp Zarakolu v. Turkey</i>, br. 15064/12</p> <p>15. septembar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Pritvor. Aplikant je bio direktor i vlasnik izdavačke kuće. Slučaj se odnosio na njegov pritvor koji mu je određen prije početka suđenja zbog sumnje da je član ilegalne organizacije. Član 5 stav 1 i 4 i član 10. Konvencije.</p> <p>Naročito je tvrdio da nije bilo dokaza koji bi ukazivali na vjerodostojan razlog za sumnju da je počinio krivično djelo ili koji bi opravdao njegov pritvor, te da je određivanjem pritvora povrijeđeno njegovo pravo na slobodu izražavanja.</p> <p>Vidi posebno paragraf 79, u vezi zakonitosti pritvora prije suđenja (član 5. stav 1.) i zakonitosti uplitanja u njegova prava iz člana 10. Konvencije.</p> <p>Utvrđena povreda člana 5. st. 1 i 4, te člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 8.</p>	<p><i>Mirgadirov v. Azerbaijan and Turkey</i>, br. 62775/14</p> <p>17. septembar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Pritvor. Ograničenje prava na upotrebu telefona, kontakte, pretplatu na novine i slično. Član 8. (privatni i porodični život i prepiska): Kada je aplikant, novinar, tokom istrage bio u pritvoru, istražitelj je odlučio ograničiti njegova prava na upotrebu telefona, dopisivanje i kontakte sa ljudima koji nisu njegovi advokati, kao i primanje i pretplatu na bilo koje društveno-političke novine ili časopise. Te mjere su privremeno uvedene tokom istrage, bez ikakvog određenog vremenskog trajanja takvih mjera.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Procjena, prema članu 8, ograničenja pristupa časopisima i novinama u pritvoru (vidi ispitivanje prema članu 10, predmet <i>Mesut Yurtsever and Others v. Turkey</i>, br. 14946/08 i još 11, paragraf 102, 20. januar 2015.): paragrafi 115-119. - Ograničenja na sastanke, prepisku i telefonske razgovore s članovima porodice i vanjskim svijetom nametnuta pritvorenicima optuženim za špijunažu (paragrafi 120-125). - Član 18: Predmet koji treba razlikovati od drugih predmeta iz više razloga. Propust aplikanta da precizira svoje tvrdnje: paragrafi 130-135. <p>Utvrđena povreda člana 5. St 1 i 4, člana 6. St. 2, te člana 8. Konvencije. Nije utvrđena povreda člana 18. u vezi sa članom 5.</p>

<p>Član 5. stav 1., stav 2. i 3.</p>	<p><i>Grubnyk v. Ukraine</i>, br. 58444/15</p> <p>17. septembar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Pritvor. Obaveza obrazlaganja naredbi za određivanje pritvora. (Ne)zakonitost hapšenja.</p> <p>Aplikant je uhapšen zbog sumnje da je učestvovao u terorističkim aktivnostima. Određen mu je pritvor prije početka suđenja. Žalio se na primjenu "Klauzule o izuzeću jemstva", koja je sprečavala da se osumnjičenima za terorizam, osim pritvora, odrede druge preventivne mjere za osiguranje njihovog prisustva suđenju. Ustavni sud je kasnije proglasio neustavnom ovakvu Klauzulu, s obrazloženjem da je njena primjena u praksi ograničila domaće sudove pri donošenju pravilno obrazloženih naredbi za pritvor.</p> <p>- Član 5. stav 1: Kašnjenje duže od dvadeset i tri sata između stvarnog vremena hapšenja/lišenja slobode i sačinjavanja izvještaja o hapšenju narednog dana, te naknadnog priznanja u kašnjenju evidentiranja lišenja slobode: vidi paragrafe 69-73. Da li je nepopunjavanje evidencije o pritvoru sam po sebi problem prema članu 5. stav 1. uzimajući u obzir opasnosti od nezabilježenog pritvora ili bi određeni faktori mogli opravdati nedostatak evidencije o pritvoru (vidi predmet <i>Fortalnov and Others v. Russia</i> , paragrafi 76. i 79., te detaljne reference koje su u njima sadržane).</p> <p>- Član 5, stav 3: Uporedite, na primjer sa predmetom, <i>S.B.C. v. the United Kingdom</i>, br. 39360/98, 19. juni 2001., gdje je Sud zaključio da je zakonodavnim rješenjima koje ograničavaju ovlaštenja domaćih sudova u donošenju odluka koje se tiču pritvora prije suđenja povrijeđen član 5. stav 3. Konvencije.</p> <p>Tumačenje obima obaveza nadležnih da prema članu 5. stav 3 obrazlože svoje odluke na način koji je u skladu sa praktičnim zahtjevima vršenja te dužnosti: vidi paragrafe 116-130.</p> <p>- Hapšenje aplikanta bez prethodne sudske odluke: vidi paragrafe 74-84.</p> <p>- Vidi takođe paragrafe 94-100 u vezi člana 5. stav 2.</p> <p>Utvrđena povreda člana 5. st. 1. (zbog kašnjenja u sačinjavanju izvještaja o lišavanju slobode, te lišavanja slobode bez sudske naredbe), te člana 6. st. 2. Nije utvrđena povreda člana 5. st. 2 i 3.</p>
--------------------------------------	---	---

Sedmični pregled sudske prakse
28. septembar – 2 oktobar 2020. godine⁴

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 4. Protokola br. 7	<p><i>Prina v. Romania</i>, br. 37697/13 (odluka)</p> <p>8. septembar 2020. (Pisani otpravak 1. oktobar 2020.)</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Ne bis in idem.</p> <p>Aplikant je bio šef gradskog tehničkog odjeljenja i u vrijeme događaja bio je zadužen za upravljanje i koordinaciju investicija, projekata, tenderskih poziva i ugovora za javne nabavke.</p> <p>Revizorski sud mu je 2006. godine naložio da plati administrativnu kaznu od približno 850 eura zbog „više finansijskih prekršaja“ koji se tiču kršenja pravila o dodjeli ugovora o javnim nabavkama.</p> <p>Kasnije iste godine Apelacioni sud je aplikanta osudio zbog zloupotrebe položaja na četiri godine zatvora uslovno, nakon krivičnog postupka koji je protiv njega pokrenula nacionalna antikorupcijska služba tužilaštva. Žalio se da su mu za ista djela izrečene dvije krivične kazne.</p> <p>Pitanje primjenjivosti člana 4. Protokola br. 7 na upravni postupak koji je rezultirao novčanom kaznom, prema kriterijima iz predmeta <i>Engel and Others v. the Netherlands</i>.</p> <p>Vidi paragrafe 48-60, a posebno disciplinsku prirodu sankcija protiv javnih službenika (paragrafi 55-56).</p> <p>Neprihvatljiva predstavka.</p>

⁴ Informacije ne obavezuju Sud. Više informacija o predmetu možete naći na slijedećem [linku](#).

Sedmični pregled sudske prakse
5. – 9. oktobar 2020. godine⁵

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 8.	<i>C. v. Croatia</i> , br. 80117/17 8. oktobar 2020. Odjel I	Zaštita prava djeteta u postupku odlučivanja o starateljstvu. Slučaj se odnosio na zaštitu prava djeteta u sporu oko roditeljskog staranja. Prigovor se naročito odnosi na činjenicu da posebni zastupnik <i>ad litem</i> nije imenovan za zastupanje i zaštitu interesa djeteta, koje nije dobilo priliku da bude saslušano pred nadležnim tijelom. - Nije prihvaćen prigovor Vlade da postoji navodni sukob interesa između djeteta i njegove majke, koja je podnijela aplikaciju Sudu u njegovo ime: vidi paragrafe 55 i 56 presude. - Imenovanje posebnog zastupnika <i>ad litem</i> maloljetnom djetetu koje formalno nije bilo stranka u postupku i mogućnost da ga sasluša nadležno pravosudno tijelo. Vidi paragrafe 77-82 presude. Vidi također reference na međunarodne standarde. Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.
Član 4. Protokola br. 7	<i>Bajčić v. Croatia</i> , br. 67334/13 8. oktobar 2020. Odjel I	Ne bis in idem. Slučaj se odnosio na žalbu aplikanta da je dva puta suđen i kažnjen za isti saobraćajni prekršaj. Konkretno, prvo je osuđen u prekršajnom postupku zbog prebrze vožnje, a kasnije u krivičnom postupku zbog izazivanja saobraćajne nesreće sa smrtnom posljedicom. U prvom je postupku kažnjen novčanom kaznom, a u drugom mu je izrečena kazna zatvora. Primjena načela sudske prakse iz predmeta <i>Sergey Zolotukhin v. Russia</i> [Veliko vijeće]; <i>Marguš v. Croatia</i> [Veliko vijeće]; i <i>A and B v. Norway</i> [Veliko vijeće]. Nema povrede člana 4. Protokola br. 7 uz Konvenciju.
Član 6.	<i>Gogić v. Croatia</i> , br. 1605/14	Pravo na pristup sudu. Nije meritorno odlučeno o zahtjevu aplikanta za isplatu naknade. Član 6. (građanskopravni aspekt): Pristup sudu u kontekstu sporta.

⁵ Informacije ne obavezuju Sud. Više informacija o predmetima možete naći na slijedećem [linku](#).

	<p>8. oktobar 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Slučaj se odnosio na prigovor profesionalnog košarkaša da mu nije bio omogućen pristup sudu kako bi se žalio što mu klub nije platio ono što mu je dugovao prema ugovoru. Klub nije izvršio odluku koja je u postupku arbitraže donesena u korist aplikanta.</p> <p>Nikad nije uspio dobiti rješenje svog spora s klubom: nižestepeni sudovi smatrali su da je trebao pokrenuti izvršni postupak, a ne redovni parnični postupak. Međutim, nakon što se pridržavao te upute, Vrhovni sud je smatrao da je zapravo trebao pokrenuti redovni parnični postupak, a ne izvršni postupak.</p> <p>- Aplikant nije uspio dobiti konačno "rješenje" svog spora zbog niza propusta i neizvjesnosti koje su stvorili domaći sudovi. Aplikantu se ne može ništa pripisati s obzirom na njegovo ponašanje u postupku. Stalno je vodio svoj slučaj na način i u skladu s mjerodavnim zakonom i uputama domaćih sudova. Vidi naročito paragrafe 40-41 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. stav 1 Konvencije.</p>
<p>Član 8.</p>	<p><i>Gülen v. Turkey</i> (odluka), br. 38197/16 i 5 drugih</p> <p>8. septembar 2020. (pismeni otpravak 8. oktobar 2020.)</p> <p>Odjel II</p>	<p>Zaštita ugleda. (Ne)iscrpljivanje učinkovitih pravnih lijekova na domaćem nivou.</p> <p>Kako bi osporio novinske članke za koje je aplikant smatrao da krše njegovo pravo na ugled, odlučio je novinama podnijeti zahtjev za ispravku. Nakon što mu ovaj zahtjev nije bio usvojen, pokrenuo je sudski postupak u kojem je tražio od suda da naloži novinama objavu njegovih odgovora na objavljene članke. Sudovi su odbili njegov zahtjev, i u prvostepenom, i u žalbenom postupku. Ustavni sud je utvrdio da navedene radnje aplikanta ne predstavljaju djelotvorno pravno sredstvo koje je aplikant trebao iscrpiti u domaćem postupku u vezi s njegovom tužbom.</p> <p>- Član 8. ne obavezuje državu da obezbjedi procedure ispravke u ovakvom kontekstu: vidi paragraf 64. odluke.</p> <p>- Pitanje iscrpljivanja relevantnih i učinkovitih domaćih pravnih lijekova u takvom kontekstu: paragrafi 61-66.</p> <p>Nedopustiva aplikacija.</p>

<p>Član 6.</p>	<p><i>Taratukhin v. Russia</i> (odluka), br. 74778/14</p> <p>15. septembar 2020. (pisani otpravak 8. oktobar 2020.)</p> <p>Odjel III</p>	<p>Troškovi postupka. Pravo na pravično suđenje (građanskopravni aspekt): Pristup sudu.</p> <p>Nakon radnog spora s poslodavcem, aplikant se žalio da je u naknadnim postupcima u kojima je odlučivano o troškovima postupka obavezan da plati veći iznos (za putne troškove i troškove smještaja za zastupnike protivne strane) od iznosa koji mu je dodijeljen kao naknada.</p> <p>- Slučaj koji treba razlikovati od prethodne sudske prakse o pravu na pristup sudu i taksama: vidi paragrafe 36-48.</p> <p>Nedopustiva aplikacija.</p>
<p>Član 5.</p>	<p><i>I.S. v. Switzerland</i>, br. 60202/15</p> <p>6. oktobar 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Produženje pritvora.</p> <p>Nakon što je donesena oslobađajuća presuda u odnosu na aplikanta po svim tačkama optužnice, sud je, na zahtjev državnog tužioca koji se namjeravao žaliti na presudu, naložio produženje preventivnog pritvora, kao što je bilo dopušteno prema domaćem zakonu u situaciji kada oslobađajuća presuda nije postala pravosnažna, utvrdivši da postoje ozbiljne sumnje da je počinio krivično djelo i opasnost od bijega.</p> <p>Aplikant se žalio da je, uprkos oslobađajućoj presudi u prvostepenom postupku, zadržan u preventivnom pritvoru. Njegovo preventivno zadržavanje nije spadalo ni u jednu iznimku koja je decidno navedena u članu 5. stav 1. Konvencije: vidi paragrafe 45-61 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 5. stav 1 Konvencije.</p>
<p>Član 11.</p>	<p><i>Laguna Guzman v. Spain</i>, br. 41462/17</p> <p>6. oktobar 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Sloboda mirnog okupljanja.</p> <p>Slučaj se odnosi na prigovor aplikantice da je ostala trajno ozlijeđena nakon što je policija nasilno rastjerala spontano okupljanje koje se dogodilo nakon službenih demonstracija.</p> <p>Spontani protest je bio miran sve do njegovog rastjerivanja, a sama aplikantica nije bila uhapšena niti procesuirana zbog bilo kakvih nasilnih radnji. Vidi paragrafe 51 do 55 presude.</p> <p>Neopravdana upotreba sile protiv aplikantice i nesrazmjerno uplitanje u njena prava.</p> <p>Utvrđena povreda člana 11. Konvencije.</p>

<p>Član 10.</p>	<p><i>Jecker v. Switzerland</i>, br. 35449/14</p> <p>6. oktobar 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Zaštita novinarskih izvora. Aplikantica je novinarka koja je objavila članak u vezi trgovine drogom.</p> <p>Javni tužilac otvorio je krivičnu istragu protiv nepoznatih osoba i naložio je aplikantici da svjedoči, budući da je predmetno djelo spadalo u zakonske izuzetke od prava na zaštitu novinarskih izvora. Savezni vrhovni sud nije utvrdio da postoje dovoljni razlozi da se dovede u pitanje ocjena testa ravnoteže između suprotstavljenih interesa koju je zakonodavac već proveo prilikom donošenja propisa.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nužnost otkrivanja identiteta novinarskog izvora; potreba da domaći sudovi u kontekstu konkretnog predmeta izvrše ocjenu suprotstavljenih interesa: vidi paragrafe 36-43 presude. - Vidi također pregled sudske prakse o zaštiti novinarskih izvora (paragrafi 30-33 presude). <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 6. Član 10.</p>	<p><i>Karastelev and Others v. Russia</i>, br. 16435/10</p> <p>6. oktobar 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Sloboda izražavanja. Rukovodilac i zamjenik rukovodioca nevladine organizacije za ljudska prava su se žalili na protuekstremističko zakonodavstvo.</p> <p>Domaće vlasti su utvrdile da je nevladina organizacija postavljanjem plakata tokom protesta protiv zakona o maloljetnicima i poticanjem adolescenata da učestvuju u daljnjim protestima učinila planiranje "ekstremističke aktivnosti" koje je prema zakonu moglo dovesti do odgovornosti za navedeno djelo.</p> <p>Protiv njih su pokrenuta tri pravna postupka, kojima su u osnovi upozoreni da se moraju suzdržati od daljnjih protesta ili se suočiti s krivičnim gonjenjem; što je u konačnici dovelo do ostavke rukovodioca.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Različite vrste "miješanja" predviđene protuekstremističkim zakonodavstvom: pismeno upozorenje, opomena i naredba: vidi paragrafe 70 do 75 presude i opravdanje za njihovu upotrebu: vidi paragrafe 77-106.

		<p>Predvidljivost domaćeg zakonodavstva / prakse u pogledu njihovih učinaka i pitanje postojanja odgovarajuće zaštite od proizvoljnog izdavanja upozorenja, opomene i naredbe.</p> <p>Član 6. (građanskopravni aspekt): Dopustivost i pravo pristupa sudu: paragrafi 116-112.</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. i člana 6.1. EK (pristup sudu).</p>
<p>Član 5.</p>	<p><i>Stoyan Krastev v. Bulgaria</i>, br. 1009/12</p> <p>6. oktobar 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Izdržavanje kazne zatvora. Smještaj u samicu.</p> <p>Slučaj se odnosio na discipliniranje pritvorenika prebacivanjem u izolacijsku ćeliju na četrnaest dana, dok je on izdržavao kaznu zatvora, te na njegovu nemogućnost da dobije naknadu štete za takvo postupanje.</p> <p>- Pojam "lišenja slobode". Pojašnjenje sudske prakse o primjenjivosti člana 5. stav 1. na smještaj u zatvorskoj ćeliji / samici u zatvoru. Da li se radi o zasebnom "lišenju slobode" u smislu člana 5. stav 1., u kojem bi se slučaju primjenjivao član 5. stav 5. (v. paragraf 31 presude).</p> <p>Vidi relevantne kriterije koji se primjenjuju, paragraf 39, te paragrafi 41 i dalje.</p> <p>Nema povrede člana 5. st. 5. Konvencije.</p>
<p>Član 10.</p>	<p><i>Goryaynova v. Ukraine</i>, br. 41752/09</p> <p>8. oktobar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Sloboda izražavanja na radnom mjestu.</p> <p>Aplikantica se žalila da je otpuštena s mjesta u lokalnom tužilaštvu, jer je na Internetu objavila otvoreno pismo glavnom tužiocu Ukrajine u kojem je kritikovala državna tužilaštva u vezi s navodnom korupcijom.</p> <p>Zaštita predviđena članom 10. za radno mjesto općenito, a posebno za javnu službu: paragrafi 49-52.</p> <p>O pitanju "legitimnog cilja", vidi paragraf 56.</p> <p>Što se tiče "nužnosti" otkaza u demokratskom društvu, pogledajte ključne elemente koje domaći sudovi moraju uzeti u obzir, paragrafi 58-66 i posebno paragraf 65.</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>

<p>Član 14. u vezi s članom 3</p>	<p><i>Aghdgomelashvili and Japaridze v. Georgia</i>, br. 7224/11</p> <p>8. oktobar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>LGBT. Ponašanje policijskih službenika.</p> <p>Slučaj se odnosio na policijsku raciju ureda LGBT organizacije. Aplikanti, koji su radili u toj organizaciji, žalili su se da ih je policija vrijeđala i prijetila im, te da ih je podvrgla ponižavajućem pretresu.</p> <p>- Iako su 2010. godine aplikanti podnijeli krivičnu prijavu u vezi s policijskim zlostavljanjem i izričito zatražili od vlasti da uzmu u obzir navodno diskriminirajuće aspekte policijskog ponašanja, ni 2020. godine istraga o njihovim navodima o zlostavljanju policije nije donijela nikakav konkretan rezultat.</p> <p>Aplikanti nisu bili uključeni u krivičnu istragu jer nisu čak niti proglašeni žrtvama (vidi paragrafe 39-41).</p> <p>- Osobne uvrede protiv aplikanata od strane policije i elementi prijetnje, uključujući otkrivanje njihove stvarne i / ili percepcije seksualne orijentacije javnosti; i pretresi u toaletu: neprikladno ponašanje policijskih službenika motivirano homofobičnom i / ili transfobnom mržnjom: paragrafi 46-49 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. u njegovom procesnom i materijalnom aspektu u vezi sa članom 14. Konvencije.</p>
<p>Član 10.</p> <p>Član 11.</p> <p>Član 17.</p>	<p><i>Ayoub and Others v. France</i>, br. 77400/14 i 2 druga</p> <p>8. oktobar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Raspuštanje radikalnih organizacija.</p> <p>Slučajevi su se odnosili na raspuštanje tri ekstremno desničarske organizacije.</p> <p>Pravni osnov za raspuštanje koje su vlasti navodile uključivali su jedno ili više od sljedećeg, ovisno o slučaju: (i) postojanje paravojne grupe; (ii) veličanje „saradnje s neprijateljem“; i (iii) poticanje na diskriminaciju, mržnju ili nasilje.</p> <p>- Član 11. u vezi člana 10. (jedan aplikant): vidi paragrafe 104-121, posebno o nužnosti raspuštanja organizacije i polju slobodne procjene države u slučajevima poticanja na nasilje, te</p> <p>- Primjena člana 17. u vezi s pritužbom na temelju člana 11. posmatrana u svjetlu člana 10. (dva aplikanta): Radikalne organizacije koje ugrožavaju demokratski politički proces.</p> <p>Zabrana zloupotrebe prava: paragrafi 138 i 139. Pregled sudske prakse o članu 17., paragrafi 92-101.</p>

		Nema povrede člana 11. u vezi sa članom 10. Konvencije.
Član 6.	<p><i>Teslya v. Ukraine</i>, br. 52095/11</p> <p>8. oktobar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Pravo na nepristrasan sud. Pravo na pravično suđenje (krivičnopravni aspekt). Aplikant je osuđen na doživotni zatvor. Dvoje od tri člana vijeća koja su potvrdila aplikantovu osuđujuću presudu i izrečenu kaznu ranije su bili uključeni u ispitivanje njegove kasacijske žalbe.</p> <p>Tvrdio je da je Vrhovni sud već zauzeo nepovoljan stav u pogledu kazne koja se treba izreći.</p> <p>Procjena Suda da li je postojala objektivno opravdana sumnja u nepristrasnost sudija: vidi paragrafe 44-46 presude.</p> <p>Naročito pogledajte primjenjive domaće zakonske odredbe koje predviđaju odgovarajuće procesne mjere zaštite s ciljem osiguravanja nepristrasnosti sudija.</p> <p>Nema povrede člana 6. st 1. Konvencije.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
12. – 16. oktobar 2020. godine⁶

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 1. Protokola br. 7</p>	<p><i>Muhammad and Muhammad v. Romania</i>, br. 80982/12</p> <p>15. oktobar 2020.</p> <p>Veliko vijeće</p>	<p>Deportacija iz razloga nacionalne sigurnosti.</p> <p>Aplikanti su pakistanski državljani koji žive u Rumuniji sa studentskim vizama. Deportovani su iz razloga nacionalne sigurnosti. Relevantna odluka temeljila se na povjerljivim dokumentima. Aplikanti im nisu imali pristup, niti su im pružene bilo kakve posebne informacije o činjenicama i osnovama na kojima se zasniva navedena odluka.</p> <p>Aplikanti su se žalili da im nisu pružene odgovarajuće procesne mjere zaštite, te da se nisu mogli učinkovito braniti u postupku.</p> <p>Sudska praksa o tome jesu li i u kojoj mjeri pravo na informisanje o razlozima protjerivanja i pravo na pristup dokumentima u spisu predmeta zaštićeni članom 1. Protokola br. 7., zatim u kojoj su mjeri dopuštena ograničenja ovih prava, te o metodologiji koju treba slijediti u procjeni takvih ograničenja.</p> <p>Vidi pregled općih načela sudske prakse: paragrafi 114-157 i relevantne međunarodne i komparativne materijale (paragrafi 67-87).</p> <p>Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 7. uz Konvenciju.</p>
<p>Član 14. u vezi s članom 1. Protokola br. 1.</p>	<p><i>Špoljar and Dječji Vrtić Pčelice v. Croatia</i> (odluka), br. 68320/13 22. septembar 2020. (pisani otpravak 15. oktobar 2020.)</p> <p>Odjel I</p>	<p>Dodjela subvencija vrtićima.</p> <p>Aplikanti su dječji vrtići u privatnom vlasništvu.</p> <p>Žalili su se da su ih lokalne vlasti, kao privatne poduzetnike, diskriminirale prilikom odlučivanja o dodjeli subvencija u poređenju s dječjim vrtićima u javnom vlasništvu.</p> <p>Jesu li aplikanti bili u bitno sličnom ili analognom položaju kao javni vrtići: vidjeti paragrafe 38 do 45 odluke.</p> <p>Nedopustiva aplikacija.</p>

⁶ Informacije ne obavezuju Sud. Više informacija o predmetima možete naći na slijedećem [linku](#).

<p>Član 6.</p>	<p><i>Köksoy v. Turkey</i>, br. 31885/10</p> <p>13. oktobar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Pravo na pravično suđenje (građanskopravni aspekt): Kontradiktornost postupka.</p> <p>Aplikanti su se žalili da je Kasacioni sud svoju odluku zasnivao na dokumentima i informacijama koje strankama nisu dostavljene na komentare.</p> <p>Kasacioni sud je ukinuo odluku prvostepenog suda i predmet vratio na ponovno odlučivanje. Posebna situacija kada je procesni nedostatak pred višim sudom otklonio niži sud nakon što mu je slučaj vraćen na ponovno odlučivanje.</p> <p>Vidi paragrafe 37 i 38 presude.</p> <p>Nema povrede člana 6. st. 1. Konvencije.</p>
<p>Član 3.</p> <p>Član 11.</p>	<p><i>Zakharov and Varzhabetyan v. Russia</i>, br. 35880/14 i 75926/17</p> <p>13. oktobar 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Demonstracije. Korištenje sile za rastjerivanje mirnih demonstranata.</p> <p>Aplikanti su se žalili da ih je policija maltretirala prilikom raspuštanja javnog skupa i da nije provedena učinkovita istraga nakon njihovih pritužbi na zlostavljanje.</p> <p>- Član 3.: Upotreba sile tokom raspuštanja političkog skupa uprkos mirnom ponašanju aplikanata: paragrafi 69-72.</p> <p>- Vidi posebno vezu između povrede člana 3. (substantivni aspekt) i kršenja člana 11. (paragrafi 87 do 90 presude): s obzirom na nalaz da je sila koja se koristila prema aplikantima bila nepotrebna i pretjerana, a time i protivna članu 3., te se ne može smatrati „nužnom u demokratskom društvu“ u smislu člana 11. stav 2. Konvencije.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. i člana 11. Konvencije.</p>
<p>Član 8.</p>	<p><i>Frâncu v. Romania</i>, br. 69356/13</p> <p>13. oktobar 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Isključenje javnosti sa sudskog ročišta. Zaštita medicinskih podataka.</p> <p>Član 8. (privatni život): Aplikant je gradonačelnik.</p> <p>Tokom pritvora koji je aplikantu određen u fazi krivične istrage, a u sklopu postupka koji je protiv njega vođen zbog optužbi za korupciju, njegova se odbrana željela pozvati na njegove medicinske podatke, te je zatraženo od apelacionog suda da se sa relevantnog ročišta isključi javnost.</p> <p>Pozvao se na svoju javnu funkciju i pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života.</p>

		<p>Unatoč tome, ročište je održano u prisustvu javnosti, a mediji su izvjestili o njegovom zdravstvenom stanju, dovodeći u pitanje i njegovu sposobnost upravljanja.</p> <p>Zaštita medicinskih podataka (paragrafi 51 do 58 presude) u kontekstu pritvora u fazi istrage koji je određen javnoj osobi: vidi naročito paragrafe 66 do 68, te 72 i 73 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 10.</p>	<p><i>Gafiuc v. Romania</i>, br. 59174/13</p> <p>13. oktobar 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Pravo na pristup i davanje informacija.</p> <p>Slučaj se odnosio na povlačenje akreditacije koja je dodijeljena aplikantu, inače sportskom novinaru i istraživaču, za proučavanje arhiva Securitatea u svrhu provođenja istorijskih istraživanja sportskih aktivnosti pod komunističkim režimom.</p> <p>Aplikant je objavio nekoliko članaka u kojima je otkrio lične podatke o određenim poznatim sportskim ličnostima, kršeći svoju obavezu da zaštiti njihov privatni i porodični život.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Prigovor Vlade u smislu člana 35. stav 3. b) (nema značajnih posljedica) nije prihvaćena u ovom kontekstu: vidi paragrafe 39-40. - Postojanje "miješanja": paragraf 55. - Zaštita ličnih podataka u posjedu javnih vlasti: specifičnost slučaja utoliko što zaštitu podataka ovdje pružaju sama javna tijela, a ne osobe čiji su podaci (vidi paragrafe 70-74); - Primjena načela iz predmeta <i>Magyar Helsinki Bizottság v. Hungary</i> [Veliko Vijeće] na novinarski pristup informacijama. <p>Nema povrede člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 1. Protokola br. 12</p>	<p><i>Ádám and Others v. Romania</i>, br. 81114/17 i 5 drugih</p> <p>13. oktobar 2020.</p>	<p>Obrazovanje na maternjem jeziku. Polaganje mature.</p> <p>Aplikanti, koji su etnički mađari, žalili su se da su morali položiti dva dodatna ispita (usmeni i pismeni na svom materinjem jeziku) tokom istog, prilično kratkog razdoblja određenog za završne ispite u cijeloj zemlji. Ispiti koje su morali polagati na rumunjskom jeziku i književnosti su im, prema njihovim tvrdnjama, bili vrlo teški. Iz tog su razloga tvrdili da su učenici koji su bili etnički mađari imali manje</p>

	<p>Odjel IV</p>	<p>vremena od rumunskih učenika da se pripreme za ispite ili da se jednostavno odmore između njih, a time su imali i manje šanse za uspjeh.</p> <p>- Pitanje primjenjivosti člana 1. Protokola br. 12: paragrafi 32-36. - Slobodna procjena država pri postavljanju i planiranju školskog programa i rasporeda maturalnih ispita: paragrafi 93, 99 i prava nacionalnih manjina da koriste svoj maternji jezik i školuju se na tom jeziku: paragraf 94.</p> <p>Pitanje da li će neugodnosti koje su pretrpjeli aplikanti dostići prag iz člana 1. Protokola br. 12: vidi paragraf 104.</p> <p>Vidi također rekapitulaciju sudske prakse o ovom članu pozivajući se na član 14: paragrafi 82-90 presude.</p> <p>Nema povrede člana 1. Protokola br. 12.</p>
<p>Član 8.</p>	<p><i>Koychev v. Bulgaria</i>, br. 32495/15</p> <p>13. oktobar 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Pravo na privatni život. Utvrđivanje očinstva. Aplikant je biološki otac djeteta, čija se partnerica kasnije oženila muškarcem koji je priznao dijete.</p> <p>Aplikant nije uspio sa zahtjevom da se pravno prizna njegov status biološkog očinstva. Vrhovni sud nije automatski proglasio zahtjev za priznanje očinstva neprihvatljivim na temelju domaćeg zakona, ali je smatrao da zahtjev nije u najboljem interesu djeteta (paragrafi 61 i 62, za razliku od predmeta <i>L.D. and P.K. v. Bulgaria</i>).</p> <p>Ispitivanje različitih interesa o kojima je riječ i postupak donošenja odluke (paragrafi 63-67).</p> <p>Povreda člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 6.</p>	<p><i>Akbay and Others v. Germany</i>, br. 40495/15 i 2 druga</p> <p>15. oktobar 2020.</p>	<p>Korištenje prikrivenog istražitelja. Policijsko navođenje na izvršenje krivičnog djela. Pravo na pravično suđenje (krivičnopravni aspekt). Aplikanti su se žalili na osuđujuću presudu za krivično djelo krijumčarenja droge.</p> <p>Član 34. : Izravna žrtva kršenja člana 6. kako je navela prva aplikantica je bio njezin suprug N.A. koji je umro prije nego što je prvi aplikant podnio predstavku Sudu. Presuda razjašnjava sudsku praksu o</p>

	Odjel V	<p>prenosivosti prigovora po članu 6. kada se radi o navođenju na krivično djelo koji se može razlikovati od pravičnosti postupka: paragrafi 78-89 presude.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sveobuhvatan pregled sudske prakse koja se odnosi na pojmove direktnih i indirektnih žrtava prema članu 34 .: paragrafi 67-77 presude - Uspostava testa prema Konvenciji koji će se primjenjivati u slučajevima indirektnog policijskog poticanja; i – Ponovna potvrda i primjena metodologije za ispitivanje slučajeva navođenja na krivično djelo: paragrafi 109-149 presude. <p>Povreda člana 6. u odnosu na prvog i drugog aplikanta.</p>
--	---------	---

Sedmični razvoj sudske prakse
26. – 30. oktobar 2020. godine⁷

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 6. stav 1. i 3.</p>	<p><i>Ayetullah Ay v. Turkey</i>, br. 29084/07 i 1191/08</p> <p>27. oktobar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Dokazi prikupljeni pretresanjem prostorija bez prisustva optuženog i njegovog advokata.</p> <p>Pravo na pravično suđenje (krivičnopravni aspekt). Slučaj se odnosio na krivični postupak koji je pokrenut protiv aplikanta u vezi aktivnosti i napada ilegalne organizacije.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Izvođenje nekoliko pretresa u istim prostorijama i njihova kompatibilnost s načelima poštenog suđenja: paragraf 142. - Oduzimanje predmeta tokom pretresa kuće, tokom kojeg aplikant i njegov advokat nisu bili prisutni, za koje je aplikant kontinuirano tvrdio na nisu njegovi: učešće advokata u istražnim radnjama tokom kojih optuženi nije prisutan može biti presudno u zaštiti njegovih prava - posebno radi pružanja odgovarajuće zaštite od bilo kakvog podmetanja dokaza: paragrafi 162-171. - Dužnost domaćih sudova da pravilno ispituju podneske stranaka i donesu obrazložene presude u odnosu na konkretne i detaljne argumente aplikanta u vezi s vjerodostojnošću, istinitošću i kvalitetom dokaza na osnovu kojih je osuđen: paragrafi 192 – 195 presude. <p>Utvrđena povreda člana 6. stav 1 i 3 Konvencije.</p>
<p>Član 3.</p> <p>Član 13.</p>	<p><i>M.A. v. Belgium</i>, br. 19656/18</p> <p>27. oktobar 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Udaljavanje tražitelja azila. Potpisivanje izjave o dobrovoljnom povratku bez prevodioca.</p> <p>Slučaj se odnosio na udaljavanje sudanskog tražitelja azila u Sudan od strane vlasti Belgije, uprkos sudskoj odluci kojom je naložena suspenzija ove mjere.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dopustivost aplikacije: Pitanje navodne neusklađenosti sa načelom supsidijarnosti koje je pokrenula Vlada Belgije nije pitanje dopuštenosti aplikacije: paragraf 56. - Član 3.: Može li se smatrati da je aplikant dobrovoljno potpisao na aerodromu, bez prevodioca, izjavu kojom prihvaća svoje udaljavanje (dobrovoljni povratak) i odricanje od svojih prava? Vidi paragrafe 58-61 (statusu žrtve).

⁷ Informacije ne obavezuju Sud. Više informacija o predmetima možete naći na slijedećem [linku](#).

		<p>- Činjenica da aplikant nije nastavio sa svojim zahtjevom za azil ne oslobađa vlasti obaveze da izvrše dovoljnu prethodnu procjenu rizika s kojima se aplikant suočava prema članu 3: paragrafi 86-88.</p> <p>Primjena općih načela o teretu dokazivanja (predmeti <i>J.K. and Others v. Sweden</i> [Veliko vijeće] i <i>F.G. v. Sweden</i> [Veliko vijeće]): paragrafi 79-82.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3., te člana 13. u vezi sa članom 3. Konvencije.</p>
	<p><i>Democratic Republic of the Congo v. Belgium</i> (odluka), br. 16554/19</p> <p>6. oktobar 2020. (pisani opravak 29. oktobar 2020.)</p> <p>Odjel III</p>	<p>Aplikaciju podnijela država koja nije jedna od visokih strana ugovornica Konvencije.</p> <p>Aplikant je država Demokratska Republika Kongo. Bila je manjinski dioničar rudarske kompanije osnovane prema Zairskom zakonu. Kompanija je likvidirana 1990-ih.</p> <p>Godine 2005., država Kongo je podnijela zahtjev za dobivanje statusa građanske stranke u krivičnom postupku, koji je pokrenut protiv određenog broja fizičkih i pravnih lica zbog optužbi za krivotvorenje. Tražila je naknadu štete za koju je tvrdila da je pretrpjela. Belgijski sudovi odbacili su tužbu zbog zastare. Aplikant se žalio na obrazloženje presuda.</p> <p>Član 34 .: Aplikacija koju je pred ESLJP podnijela država koja nije jedna od visokih strana ugovornica Konvencije i nije kvalificirana da bude „podnosilac predstavke” prema članu 34., a naročito nije „nevladina organizacija”.</p> <p>Nedopustiva aplikacija.</p>